

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovinci pozor!

Slovenski narod ima gotovo zaupanje na svoje poslance, vendar jih zmatra le kot svoje pooblaščenke, kateri seveda morajo vedno zastopati resnično voljo svojega ljudstva.

Vsakdo razumi, da je današnji politični položaj jako kritičen, — vlada je naglo razpustila državni zbor in to le pol leta prej, nego bi se ta bil sam razšel, katero dejanje je moralo osupniti celi svet — še bolje osupnilo je pa to, da je bil pri isti priliki odstavljen najbolje zaslužen vseh ministrov, namreč Dunajevski, kateri je našemu cesarstvu priporočil, — če tudi z hudimi žrtvami avstrijskih narodov — gospodarsko jednakotežje in s tem naši državi pridobil tolikov let pogrešani občni svetovni kredit.

Vsak vrabec na strehi čivka, da je Dunajevski padel, ker je Poljak, da je ministerski predsednik to storil na pritisk nemške „liberalne“ levice — to je najbolje zagrizene protislovanske stranke — in njegov naslednik je tudi pravi privrženec uprav te stranke, sicer duhovit pravnik, ter bi bil menda sposoben kot profesor prava na kakem vseučilišču, kateri pa nikoli ni služboval v finančnih strokah.

Naši slovenski poslanci so pred volitvijo poudarjali, da političen položaj ni jasn, da se bode še le takrat videlo, kaj vlada namerava s slovenskimi in družimi Slovani avstrijskimi, kedar se snide novi državni zbor — in da menda vlada sama takas pred volitvijo ni vedela, kaj bode imela storiti, ker še tudi ni mogla naprej izračunati uspeha nove volitve.

Naši poslanci so zatorej pred volitvijo v obče obljubovali, storiti svojo državljansko dolžnost, vendar so dobili od volilcev letos tako rekoč „carte blanche“ — ko so poslani bili v negotove, za navadnega človeka nesprevidne razmere.

Državni zbor se tudi danes še ni sešel in vendar je slovensko ljudstvo že vznemirjeno, ker prihajajo z Dunaja tako čudne vesti!

Kedar koli namreč vladni organ, stara „Presse“, kaj piše o slovenskih poslancih, vselej preseneti ne ljubo slovensko ljudstvo.

Take novice so bile na primer:

„Poljski in slovenski poslanci so že obljubili, da ne bodo v nobeno dotiko stopili z Mladočehi!“

„Grof Taaffe obravnava z voditelji različnih strank in narodov, ter si je že osiguril Hohenwartov klub.“ — „Slovenski poslanci pojdejo gotovo z vlado“ i. t. d.

Mi smo že naprej popolnoma prepričani, da pravi slovenski poslanci — h katerim grofa Hohenwarta ne štejemo, od vseh teh po vladnem organu raztrobljenih pogodb ali dogovorov nič ne vedo, in da niti jeden naših slovenskih poslancev še ni obljubil, ogibati se Mladočehov in da nobeden še ni naše kože prodal tej sedanjí vladi, katera je preje na mrzlo postavila dr. Pražaka, odstavila Dunajevskega, ter se skuša naslanjati na nam najsovražnejšo nemško liberalno stranko — vendar mora Slovence vznemirjati takšno brbljanje vladnega glasila, in mora se ulegati v naše srce sum, da morda plemeniti grof Hohenwart dela nekako prevelike ali prenačljive obljube proti vladi!

Kdo more še danes govoriti o kakšnem „Hohenwartovem“ klubu, — saj še poslanci niso vkup prišli, da bi ga osnovali, — in prav resno bode pretresovati poslancem slovenskim, ustopijo li res v kakšen klub pod tem imenom, in, ako bodejo to konečno vendar storili, bodo vsaj prej morali si osigurati popolno svobodo v vseh narodnih in gospodarskih uprašanjih, katera zadevajo Slovence, in za taka uprašanja izgovoriti si samostalnost, in da ne bodo v svojih zadevah majorizirani od drugih članov kacega „Hohenwartovega“ kluba, morajo vendar na vsaki način napraviti svoj lastni slovenski klub.

Saj imajo Trentinci, Coroninijeva stranka, tudi svoje klube, akoravno imajo manj poslancev, nego je slovenskih — in le zato, ker so organizovani kot klub, to je kot posebna, stranka, se govori o njih in se jemljejo vendar v poštev!

Slovensko ljudstvo nikakor ne zahteva od svojih poslancev, da bi na vsak način stopili proti novo pobarvani Taaffejevi vladi v opozicijo, a naše ljudstvo zahteva, da naj naši poslanci varujejo na Dunaji svojo narodno individualnost in s tem individualnost naroda slovenskega, — naši poslanci naj osnujejo kot prvi čin, kadar na Dunaji vkupe stopijo, slovenski klub in ta slovenski klub naj potem pretresa, če se pridruži kot takšen in pod varstvom svoje samostalnosti kakšnemu družemu klubu. Bodo li tako slovenski poslanci sprva složno združeni mej seboj, potem se nam ni bati, da bi se njihova večina dala odpeljati na kakšno napačno ali celo kriva pota, potem bodejo tudi oni sami svoji voditelji, — ne pa kaka druga večina, zlasti pa ne grof Hohenwart!

Če je tudi grof Hohenwart bil izvoljen od slovenskih volilcev, in če tudi ga Slovenci spoštujejo in zaupajo v njegova patriotska načela, vendar ga nihče na Slovenskem ne smatra za voditelja slovenskega naroda ali njegovih poslancev, zatorej se pa nikakor ne smejo naši poslanci pustiti voditi od njega, nego po sklepih, storjenih v slovenskem klubu, in prečastiti grof Hohenwart tudi ne sme imeti imena voditelja slovenskih poslancev, — kar bi se zgodilo, če so Slovenci le člani „Hohenwartovega“ kluba, sami za sebe pa nič!

Konečno imamo še željo, da bi vsi slovenski poslanci na Dunaji stanovali prav blizu drug od drugega in da bi gledali, da bi bili tudi hrvaški in dalmatinski poslanci prav pri roki, tudi bodo imeli dolžnot, prav pogosto se pogovarjati z Mladočehi. Mi ne smatramo, da bi bili Mladočehi slabi Avstrijci, mi jim moramo hvaležni biti, da niso dopustili tako zvane češko-nemške „sprave“ in zlasti ne na takšni podlagi, da bi ta sicer jako kočljiva pogodba veljala le za kronovino Češko, ne pa za Slovensko in slovanske manjšine v drugih deželah.

Naši poslanci naj pazijo na našo narodno čast, na naš obstanek, da se ne bodo brezpogojno udali vladi, katera še vedno nadkriluje nemški „Schul-

LISTEK.

Rimska kočija.

Kdor se je le kdaj že vozil po naših neukretnih poštah kočijah in v njih pretrpel vse muke trdega sedenja, sključenih nog, smrdečega dima in pomanjkanje zraka, premišljeval je gotovo že o tem, ali so bili ljudje vedno tako malo praktični in ali se tudi drugodi poslužujejo tako primitivnih voz. Da obmorskim prebivalcem ni treba takih muk prenašati, to bode vsakemu koj jasno. Kako pa so si stari ljudje po suhem dalje pomagali, to morda ne bode še vsakemu znano.

Arheologi so dognali, da so se ljudje že v broneni dobi posluževali kočij. Stari Egipčani, Asirci in drugi omikani narodi na vzhodu so rabili vozove in kočije za najraznovrstnejše potrebe gospodarske in vojaške, za prevažanje in potovanje; nikoli pa ne za vožnjo po mestu ali po sprehajališčih. Egipčane so potem posnemali Grki in Grke Rimljani, tako, da se rimske kočije prav malo razločujejo od grških in egipčanskih.

Vendar pa so Rimljani v začetku s posebnimi zakoni določili, kdo in kdaj sme rabiti kočije. Dolgo časa so se smele rabiti samo za bogocastne namene in pri javnih svetanostih, posebno pa pri zmago-

dobitnih sprevodih. V prvih dveh stoletjih po Kr. neso smeli niti člani cesarske rodovine rabiti kočij za privatne namene brez dovoljenja senatovega. Še le proti koncu II. stoletja so začela oblastva v tem popuščati, ko je c. Septimij Sever (193—211) dovolil svojim namestnikom po pokrajinah, da se smejo posluževati kočij. Od začetka je cesar to dovolil le osebam, ki so bile v njegovem spremstvu in najvišim uradnikom v Rimu, kmalu pa so si tudi senatorji prisvojili to pravico, ker jim je c. Aleksander Sever (222—235) malo pozneje dovolil, da smejo rabiti posrebrnjene kočije. In še od sedaj naprej so se le pojedini stanovi in uradne osebe smele posluževati kočij na svojem potovanju, ne pa tudi navadni ljudje, ki seveda tudi stroškov neso zmogli za tako drago potovanje.

Rimljani so rabili mnogovrstne kočije in vozove. Višji uradniki z naslovom „častiti“ (honorati) so se posluževali dvoprežnih kočij z imenom „caruca“ ali „carucha“. Njih glavni del je bil ali polkrogli obod ali pa štirioglate neške, v katerih so osebe sedele. V prvem slučaju stopalo se je v kočijo od zadej in sedelo v njej ob straneh; v drugem slučaju pa je bil uhod od sprede in sedelo se je v zadnjem širšem delu. Zunanje lice oboda ali nešk je bilo z raznimi podobami in ploskastimi kipi nakrašeno. Pod obodom je bila navadno jedna os, pod neškami pa dve in torej so imele rimske ko-

čije po dvoje ali pa po četvero koles. Na obeh koncih osi so bile pričvrščene različne bronaste glave, da se neso mogla kolesa sneti. Kolesa so imela navadno samo štiri špice, včasih tudi pet ali šest, redko osem, in so bila z debelimi železnimi obroči okovana. Ojé od debelega in trdega lesa je bilo pod podom nešk pribito, navzgor malo zaokroženo in se je na sprednjo stran vedno bolj tanjšalo. Koncem ojesa je bila zopet bronasta glava različne oblike, predstavljajoč navadno ali levovo ali pa ovono glavo.

Ostanke take kočije so našli lanskega poletja v Petrovni blizu Jaske na Hrvaškem in ravnatelj deželnega muzeja v Zagrebu, znani arheolog Šime Ljubič, jih je popisal ter narisal v prvi številki letošnjega „Viestnika hrvatskega arheološkega društva“. Železni obroči merijo 90 cm v premeru ter so 4 cm široki in 2 cm debeli. Dve glavni osi sta od brona, vsaka po 300 gr teške in sta podobni drsalnicam. Glava ojesa se pa še ni našla. Posebno mnogo je nakrasinskih podob, ki so bile na zunanem lici oboda ali nešk pribite. V to vrsto spada bronasto poprsje neke moške, precej žilave osebe, potem dve skoro popolnoma jednaki poprsji ženske osebe; jeden bronasti kipič nagega mladeniča; dva po dolgem raztegnjena psička; dve izrezljani koluti in še mnogo drugih obročkov, žrebljev, kapič itd. — Po delu in unanji podobi kipov soditi kočija

verein", katera je nastavila zopet za Slovensko Štatersko Slovincem neprijaznega deželnega šolskega nadzornika itd. itd., — sicer bi gotovo narod slovenski sam začel reagirati proti svojim poslancem isto tako, kakor je vrli češki narod pokazal pri novi volitvi svojo krepko voljo in zdrav razum za svoje interese in za interese vseh drugih avstrijskih slovanskih narodov.

Bog daj našim pridnim in skrbnim poslancem srečno pot na Dunaj, naj se tam krepko združijo med seboj, in naj se kot jeden bliščeč kristal pridružijo potem prijateljem, potem jih bomo ponosno gledeli, potem pa bodo mogli izdatno koristiti svojemu ubogemu narodu!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. marca.

O notranjem položaju

govorijo mnogo vsi listi. Levičarski organi se precej očitno in jasno izražajo in kažejo svojo jezo, da se grof Taaffe ni hotel udati zahtevam vodij te stranke, katera je že mislila, da je prišel nje čas in da bo skoro prišla na krmilo. Dozdaj je to preprečilo korektno zadržanje Poljakov, kateri se nikakor ne nautušujejo, da bi preveč upliva pridobila nemška levica, katera bo pač morala morda še nekaj časa potrpeti.

O Mladočehih in njih klubu

trudijo se nemški listi razširjevati raznovrstne nepovoljne vesti, kakor da bi se kazalo že zdaj, da v njem ne bode složenega postopanja. Omenjali smo že zadnjič glasove o ustanovitvi mladočeške kmetijske stranke. Zdaj se zopet razširja vest, da namerava poslanec Vašaty osnovati v mladočeškem državno-zborskem klubu, ki se bode imenoval "Narodni klub", manjšo radikalno skupino, kateri bi pripadali poleg njega še dr. Gregor Ed., dr. Engel, Tilscher, Purghart in dr. Dyk, katera bi imela zabranjati, da ne proderejo zmernejši nazori. Zdi se nam, da so vse te vesti le bolj "pia desideria".

Narodno-gospodarske stvari.

O narodno-gospodarskih predlogih, ki se bodo predložile prihodnjemu državnemu zboru se čuje, da se bodo tikale poddržavljenja gališke Albrehtove železnice, dalje je načrt zakona o preosnovi avstrijskega Lloydja in o Dunavski parobrodni družbi. Trgovinska zveza z Nemčijo pa se ne bode mogla predložiti pred, ko v jeseni, ker je vsa stvar se nekako zavlekla in je ugodna rešitev še dvomljiva. Novi tovorni tarif za državne železnice avstrijske pa se ne bode predložil, ker ni potreba, da bi državni zbor razpravljal o tej reformi.

Nove ogersko-rumunske železnice.

Te dni podpisala se je od obeh za to delegiranih komisij, ogersko-rumunska železniška konvencija. Dve novi progi Gyimes-Palanka soteska in Črvena veža se imata takoj pričeti graditi in dovršiti najdalje v šestih letih. Bržkone pa bodeta že prej gotovi. Kar se tiče carinske in mejne službe na Predealski črti, se je določilo, da ostane vse pri dosedanjih običajih.

Vnanje države.

Francozi in Berolinska razstava.

Društvo Pariških arhitektov odklonilo je na najuljudnejši način poziv Berolinskega društva arhitektov, da bi se francoski arhitekti udeležili Berolinske umetniške razstave. Ker se je v krogih francoskih slikarjev že prej izvršil preobrat in se je ne more starejša biti od druge polovic III. stoletja.

Pred kočijo našli so ostanke dveh konj, a o človeških ostankih ni bilo nikakega sledu. Iz tega se da sklepati, da je kočija na begu ali morda ob ponočnem času na močvirnat kraj zašla in se tam pogrezovati začela, dokler ni s konji vred popolnoma v zemljo zlezla. Kočijaš pa, oziroma osebe, ki so v kočiji sedele, so se še v pravem času rešile in iz nevarnosti utekle.

Do sedaj se je našlo le še malo ostankov rimskih kočij in njih podobe, katere nam podajajo ilustrovane zgodovine, ali katere se prilagajajo arheološkim opisom, posnete so večinoma po slikah, ki se nahajajo na pobarvanih stenah rimskih bivašč. Tako ima tudi najnovejšo izdanje "Slovarja grških in rimskih starin", katero ravno sedaj prirejata v Parizu Daremberg in Saglio, rimske vozove in kočije posnete deloma po omenjenih slikah, deloma pa po predstavah na starih novcih in po brasrelievih na slavolokih. Lanskoga leta pa so našli na Ogorskem več pristnih ostankov rimskih kočij, ki se zdaj hranijo v Peštanskem muzeji, in pa, kakor povedano, v Petrovini na Hrvaškem, ki se čuvajo v Zagrebškem muzeji. Iz teh ostankov mogoče nam je sedaj že sestaviti skoro popolno sliko rimske kočije. M. L.

sklenilo po veliki večini ne udeležiti se, se vidi, da potovanje nemške cesarice udove ni imelo zaželjenega uspeha.

V grški zbornici

v Atenah namerava se staviti predlog, da se dvigne proti Trikupisu zatožba ter ga pokliče pred državno sodišče.

Bismarckova kandidatura.

Nacijonalno-liberalni krogi prigovarjajo Bismarcku, naj se odpove kandidaturi, da se izogne mogočemu porazu. Mogoče bi bilo, da bi Bismarck utegnil priti v ožjo volitev z kandidatom socijalno-demokratske stranke.

Kdo bode Windhorstov naslednik

v vodstvu katoliške stranke na Nemškem, o tem se živahno razpravlja po nemških novinah. Imenujejo se razna imena, a težko bode nadomestiti starega parlamentarca, ki je užival splošno čislanje celo od nasprotnikov svojih.

Pravda proti Livraghiju,

glasovitemu načelniku italijanske policije v Masavi, katerega so ujeli v Luganu, in katerega izročitev je zahtevala italijanska vlada, pričela se bode početkom bodočega meseca. Zatoženih je kacij 20 oseb, pri čem je nad 30. Trgovci Mussa-el-Akkad, Kantibay Hamed in Sadi, ki so bili obsojeni zaradi veleizdajstva in so zdaj bili zaprti v državni ječi v Nisidi pri Neapolju, došli so že v Masavo, da bodo zaslišani kot prič v pravdi proti Livraghiju in njegovim pomagačem. Nadejati se je, da bode Švicarska vlada izročila zločinca brez ugovora.

O krvavi samosodbi v New-Orleansu,

o kateri smo že poročali telegrafično, se poročajo naslednje podrobnosti: Pred nekaterimi meseci bil je umorjen policijski direktor New-Orleanski, Henesey, kakor se je govorilo, na povelje neke tajne družbe "Maffia", katere člani so bili Siciljanci, naseljeni v New-Orleansu. Ta umor prouzročil je strašno razburjenost proti vsem Italijanom. Mnogo je bilo zaprtih in toženih zaradi umora. Ko so pa porotniki oprostili šest zatožencev, o treh pa se neso mogli zjediniti o obsodbi, zbudilo je to grozno nevoljo mej prebivalstvom, katero je mislilo, da so zatoženci krivi. Napadla je na tisoče broječa množica ječo, streljala v jetniške celice, dokler ni ležalo 10 Italijanov v krvi. Dva so izlekli in obesili na svetilnicah, ter potem streljali v njih trupla. Nekateri ustreljeni obesili so pozneje na svetilnicah. V mestu je bila grozna razburjenost in čuli so se pogosto klici: "Smrt vsem Italijanom." Mej izgrezniki bilo je mnogo odličnih oseb, odvetnikov, zdravnikov, trgovcev, uradnikov itd. Vsega skup bilo je umorjenih 12 v jetnišnici zaprtih Italijanov. Italijanski konzul uložil je živahno pritožbo pri guvernerji ter zahteval, da se energično kaznujejo oni, ki so zakrivali to klanje oproščenih italijanskih zatožencev. Ni še znano, kaj bode storil guverner o tej zadevi.

Pravda Einspieler-Foresti.

Iz Celovca, 15. marca.

(Dalje.)

Zdaj se zasliši tožnik g. župnik Einspieler kot priča.

Predsednik: „Katerega leta ste prišli v Podklošter?”

Einspieler: „Leta 1888.”

Predsednik: „Ali je res, da je bil pred Vašim prihodom Podkloštom mir in pokoj, in da so bili vsi ljudje ene misli?”

Einspieler: „To ni res. Vedno sta bili dve stranki. Župniku Inckotu so še enkrat okna pobili. Pri neki volitvi so konservativci celó zmagali. Sploh pa tudi za mojega bivanja Podkloštom ni bilo takega nemira. Le ob času volitev so bili duhovi nekaj razburjeni. Ni res, da sem koga ščuval; vedno sem se držal postave. Iz prižnice nisem o volitvah nič govoril, samo pastirski list sem prebral, kakor mi je bilo ukazano.”

Predsednik: „Ali ste res pod policijskim nadzorstvom in zakaj?”

Einspieler: „Zavoljo nedolžnega telegrama, v katerem smo škofu Strossmayerju iz Ljubljane čestitali (srečo voščili) in na katerega sem se jaz podpisal. Jaz ne verujem, kar se Strossmayerju očita, da ne bi bil prijatelj cesarja ali Avstrije, zato se mi ni nič hudega zdelo, tak telegram podpisati.”

Nadalje priča pove, da tisti, pri katerih je Foresti pozvedoval, kakor župan Grum, notar Rainer itd., sami niso bili takrat na Danielovem vrtu, torej tudi ne morejo pričati nič, kaj se je godilo. Priča pove, da se je prepričal že prej, da je prišel. Priča pojasni še marsikatero drugo reč. Zlasti se čudi, da se mu podtika toliko „ščuvanja“. V svoji občini ni družega storil, ko da je slovenskim volilecem rekel: „Le pridite vsi k volitvi!“ Da je bil na dveh političnih shodih Velikovskega okraja, to vendar ne bo nič hudega, ker je deželni poslanec tistega okraja in mora vendar svojim volilecem poročati, kaj se v zboru godi. Da se je pa tudi drugih shodov udeležil, to je naravno, ker je predsednik političnega društva, ki zboruje zdaj tu, zdaj tam.

Dr. Porzer: „Ali ste zavolj politične agitacije že kako večjo kazen dobili?”

Einspieler: „Ne.”

Dr. Porzer: „Če bi bil gospod Einspieler res tako grozen hujšak in nemirnež, kakor piše Foresti v svojih listih, potem bi ga bila gotovo že kaka oblast prišla in kaznovala.”

Predsednik: „Ali je res, da ste rekli: „Dokler so ti nemški psi tukaj, se ne bo pelo. Vsi smo tako dobre volje, samo en par jih je takih, ki nista vredna, da ju zemlja nosi. Naj se pogrezneta, kjer stojita.”

Einspieler: „Tega nikoli nisem govoril.”

Predsednik: „Pri Ulbingovi pravdi ste pa vendar na pol priznali, da ste morda kaj takega rekli, — tako se glasi v zapisniku.”

Einspieler: „Potem se ni prav zapisalo, kar sem govoril. Jaz sem takrat le rekel, da sem morda svojo nevoljo izrazil nad nepokojneži, ne pa da sem take besede govoril.”

Predsednik: „Zapisniki so uradni akti, katerih veljavo nihče ne sme ovreči.”

Dr. Porzer: „Ali se ni pela neka pesem, katere tekst (besede) bi bila lahko natakarcica narobe razumela?”

Einspieler: „Pela se je pesem „Hej Slovinci“, ki pravi na konci: „Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpade.”

Dr. Porzer: „Tedaj je mogoče, da je natakarcica le te besede peti slišala.”

Zagovornik dr. Abuja upraša pričo, koliko krat je šel iz Podkloštra na volilne shode? Tudi ga upraša, ali je on (Einspieler) voditelj koroških Slovincov? (Povej nam, ali si ti kralj Judov? — Op. poroč.) Tudi ga upraša, če on „Mir“ piše in zakaj da vsprejema take članke, ki liberalcem očitajo, da so nasprotniki vere?

Einspieler: „Mislim, da na taka vprašanja nisem dolžen odgovarjati.”

Dr. Porzer: „Današnja obravnava ni zato, da bi moral g. Einspieler svojo politiko zagovarjati, ampak Foresti naj se zagovarja, zakaj je Einspielerja v listu razžalil.”

Foresti: „Einspieler naj rajši oznanjuje krščaunsko ljubezen.”

Predsednik: „Vi nemate nič vmes govoriti!”

Predsednik omeni, da bosta zdaj zaslišana župan Grum in notar Rainer.

Dr. Porzer: „Jaz predlagam, da ta dva ne smeta priseči, ker sta nekako sokriva, ker sta Forestiju dala tiste podatke, na katerih podlagi je pisal tožene članke. Da sta sokriva je jasno, ker je bila iz začetka tudi zoper nju tožba uložena, pa se je umaknila iz uzroka, ki semkaj ne spada.”

Dr. Abuja: „Jaz pa predlagam, da prisežeta, ker s tožbo nimata nič več opraviti; zatožba proti njima se je umaknila.”

Sodišče razsodi, da Grum in Rainer ne prisežeta.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Pogreb deželnega glavarja dr. Poklukarja.) Včeraj zagrebi smo deželnega glavarja iz prave knetske korenine z izredno častjo. Pogrebni spreved bil je velikansk. Že k odru in pozneje h krsti vrvla je neštevilna množina tukajšnjega ljudstva, a včeraj dobajali so ljudje z dežele v velikem številu. Mej njimi mnogo županov in odbornikov, tako iz Kranja, Radovljice, Gorjana i. t. d., i. t. d. Proti 1/25. uri pričelo se je izredno gibanje občinstva po ulicah in trgih. Plinove svetilke prižgale so se pri belem dnevu na čast državnemu poslancu Ljubljanskega mesta in deželnemu glavarju in povsod, koder je imel iti spreved, zbralo se je na tisoče občinstva. Največja je bila gneča na mestnem in stolnem trgu, ob Franciškanskem mostu, na Marijinem trgu in na Dunajski cesti, tako, da je mestno redarstvo, katero je bilo v paradi, imelo jako mnogo posla, da je vzdrževalo red, a svojo nalogo častno rešilo. Spreved pričel se je pred deželnim dvorcem, kjer so po blagoslovljenji združeni pevci „Glasbene Matica“ in „Slavca“ odpeli impozantni zbor „Blagor mu“ in pomikal se je od deželnega dvorca skoz Gospodske ulice, Turjaški trg, Čevljarske ulice, Prešernov trg, Hradickijev most in mestni trg v stolno cerkev, kjer je truplo blagoslovil knezoškof dr. Misija. Na čelu korakalo je gasilno društvo Ljubljansko, kateremu je poveljeval oddelka načelnik g. Josip Gerber, za njim deputacija Postojnskega gasilnega društva s krasno zastavo, na čelu poveljnik g. Petrič, potem deputacije gasilnih društev z Viča-Glinca, Št. Vida, Lukovice in gasilno društvo iz Spodnje Šiške pod poveljstvom g. J. C. Juvančiča. Za razpelom pridružil se je Lichtenturnov zavod, poleg njega zavod za odgojitev poslov, učenci iz Marijanišča, Katoliško rokodelsko društvo z zastavo, gojenci Alojzijevejšča pod vodstvom profesorja Zupana, ondu bivajoči bogoslovci, „Sokol“ Ljubljanski z zastavo, deputacija „Narodne čitalnice Ljubljanske“ z zastavo, Pevsko društvo „Slavec“ z zastavo, Čitalnica iz Planine z zastavo, Bralno dru-

štvo iz Gorjan z zastavo, Čitalnica iz Spodnje Šiške z zastavo, Čitalnica z Viča, Katoliško rokodelsko društvo iz Št. Vida z zastavo. Za temi nosil je član Doberletovega zavoda na črni blazini red železne krone, potem vrstili so se oo. frančiškani, gg. bogoslovci, za njimi preuzvišeni knezoškof dr. Missia v črnem pluvijalu, v spremstvu kanonikov gg. Kulavica in Flisa. Krsto nosili so iz dvorca do stolne cerkve Doberletovi služniki, za njo so se vrstili sorodniki, deželni in državni poslanci, njim na čelu deželnega glavarja namestnik baron Apfaltrern z vsemi deželnimi odborniki, kanoniki Ljubljanski, tukajšnji jezuitje, deželni uradniki, generalni major pl. Schilhavsky-Bahnbrück s svojim adjutantom, deželnega finančnega ravnateljstva načelnik g. dvorni svetnik Plahky s finančnimi uradniki, vodja tabače tovarne gospod Pajer z velikim številom uradnikov, deželnega sodišča predsednik g. Kočvar z deželnega sodišča svetniki in uradniki državnega pravdnštva, podpredsednik trgovske zbornice g. J. Perdan s trg. zbornice svetniki, župan Grasselli in podžupan V. Petričič z mestnimi odborniki in uradniki, častniki 17. pešpolka na čelu jim polkovnik pl. Gariboldi in drugi častniki, predsednik notarske komore dr. Zupanec z mnogimi notarji, Ljubljanski advokatje, mestni župniki in mnogo duhovnikov z dežele, zastopniki kranjske hranilnice, mnoge deputacije občinskih zastopov, mej njimi dr. Poznik iz Rudolfovega itd., in cela dolga vrsta najodličnejših dam iz prvih rodbin Ljubljanskih. V stolni cerkvi je zopet blagoslovljenje trupla, potem pa je združen pevski zbor zapel Grbičev žalni zbor. Potem prevzel je vodstvo spreveda stolni prošt dr. Klofutar. V sv. Krištofa cerkvi se je truplo ranjcega deželnega glavarja zopet blagoslovilo, potem pa zagreblo v družinsko rakev Blaznikovo. Združeni zbor je še jako ganljivo žalostinko „Nad zvezdami“ zapel in spreved bil je končan malo pred 7. uro zvečer.

— (Črna maša za pokojnim dr. Poklukarjem) bila je danes dopoldne ob 10. uri v stolni cerkvi. Prisotna je bila vsa obitelj, stolni kapitel, dež. predsednik baron Winkler z mnogimi uradniki, državni in deželni poslanci, deželni odborniki i. t. d. in mnogo občinstva.

— (Na krsto pokojnega dr. Poklukarja položili so vence:) Trgovska in obrtna zbornica — svojemu predsedniku. Zadnji pozdrav — cestni odbor Logaški. Zvestemu prijatelju — rodbina Pleško-Pakič. Kanonik Klun. Komisija za pogozdovanje Krasa — velečenjenemu predsedniku. Državni poslanci — svojemu tovarišu. Velezastlužnemu deželnemu glavarju in prijatelju — deželni predsednik. Mestna občina Kamniška — svojemu bivšemu poslancu. Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“. Familie Hönigschmied Matica Slovenska. C. kr. kmetijska družba — svojemu častnemu članu. Občina Bled — v sožaljenje deželnemu glavarju. Ljubljanska Čitalnica — svojemu članu. Dem Unvergesslichen — die Schwägerinen. Brat in sestre — dragemu bratu. Deželni odbor kranjski. Mestna občina Ljubljanska — svojemu državnemu poslancu. Murnik — prijatelju. Deželni uradniki — ljubljensku glavarju. Deželnega zbora kranjskega narodni poslanci — tovarišu. Kranjsko obrtno društvo. Močvirski odbor — svojemu odborniku. Telovadno društvo „Sokol“ — svojemu nepozabljenemu članu Osebe Blaznikove tiskarne. Janko Kersnik. Kmetijska šola na Dolenjskem. Die deutsch-liberalen — Landtagsabgeordneten z „modro-rumenim trakom“. Staremu prijatelju, uzornemu rodoljubi — Rodbina Pfeifer. Vsi venci so bili jako lepi, in dokaz napredka naših domačih vitnarjev.

— (Volilna agitacija.) Gospoda pri „Slovenecu“ se, kakor je videti, grozno jezi, da so se nekateri odlični meščani in zaslužni narodnjaki predrznili imeti svoje mnenje, ter se pri času brigajo za volilno agitacijo in ne trobijo, kar slepo v „Slovenčev“ rog. Prav po načinu židovskih „revolveržurnalstov“ napadajo take narodnjake s hinavskim pristavkom, se li bodo s tem prikupili svojim kupovalcem, — kar kaže jasno, da hote s tem terorizovati dotičnike in jih materijelno oškodovati. Bodo li s tem skrajno podlim načinom dosegli svoj namen o tem dvomimo. Povdarjamo še jedenkrat, da naši agitatorji postopajo pošteno, kar se ne more baš trditi o nasprotnikih, ki so pri lanskih volitvah prišli celo v kolizijo s kazenskimi zakonom. To naj si dobro zapamtijo!

— (Gg. okrajne sodnike) vzlasti one, ki so pri zadnjih volitvah stali za kandidata kat. pol. društva, usojamo se opozarjati na listek „kandidat“ priobčen v „Slovenecu“ z dne 18. t. m. — Primeren odgovor listu in njegovi stranki jim ne bode težak. —

— (Tudi pobožnost ka-li?) Nekateri fanatične čestilke glasovitega petršilčka v vseh jubah, kapelana Kalana, po njihovem jedino pravega zaščitnika vere na Kranjskem, sklenile so baje, da vsled imenovanja novega župnika Trnovske fare, prestopijo v krivo vero, češ, ker se je prezrl pri oddaji župnije njihov junak od strani mestnega magistrata Ljubljanskega. Strah in groza, pa menda vendar ne hočejo pristopiti v pravoslavje? Da se velika večina modrejših in trezno mislečih faranov tacemu, bi skoraj rekli blaznemu početju nasproti nahaja v odločnem odporu, se hvala Bogu umeje samo po sebi.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 22. t. m. predstavljala se bode igra s petjem: „Materin blagoslov“ ali nova Chonchon. S to predstavo poslovi se Dramatično društvo od občinstva za letošnjo gledališko dobo na dostojen način. Igra je lepa, in vse osebe nastopijo v finih, novih kostumih. Tudi nam je omeviti, da je naš občeznani skladatelj g. Anton Foerster zložil na vabilo Dramatičnega društva dva komada, in sicer pesem, ki jo poje Chonchon v začetku drugega dejanja, ter moški zbor, ki ga poje Savojski v petem dejanju, ko vrnivši se iz Pariza prihajajo v svojo drago savojsko domovino, ter jo srčno pozdravljajo. Ostale točke ostanejo, kakor se pojo oavdano.

— (Šolski koncert.) priredi „Glasbena Matica“ v Ljubljani z gojenci glasbene šole v soboto, 21. dne marca 1891. l., v redutni dvorani zvečer ob 7. uri. Vspored ima naslednji: 1. W. Mozart: Ouvertura iz opere „Unos iz Serajla“; svira orkester Maticine glasbene šole. 2. B. Smetana: „Veltava“; simfonična skladba za klavir; čveteroročno igrata gospica Iv. Meden in gospod Vld. Ravnikar. 3. A. Nedved: „Dijaška“, moški zbor s tenor-samospevom; poje moški zbor Maticine glasbene šole in g. J. Pavšek. 4. Amb. Thomas: Romance iz opere „Mignon“; poje gospica F. Verhunc s spremljevanjem na klavirju. 5. A. Vivaldi: „Sonata“ (Praeludija in Capriccio, Corrente in Giga) za gosli in klavir; svirata g. K. Pertl in gospica Ana Lukman. 6. Ant. Rubinstein: „Rusalka“, ženski zbor z alt-samospevom in s spremljevanjem na klavirju; poje ženski zbor Maticine glasbene šole, samospev gospica Fr. Verhunc. 7. a) P. J. Čajkovsky: „Valček“, B. Smetana: „Slepička“, iz čeških plesov, igra na klavirju gospica Jos. Čelešnik. 8. Mendelssohn Bart.: Uvodni zbor iz oratorija: „Athalia“, mešan zbor s samospevi, s spremljevanjem šolskega orkestra in klavirja; poje mešan zbor Maticine glasbene šole, samospeve pojo gospice: Fr. Verhunc, Alb. Sark in M. Moos. Ustope je brezplačen. V pokritje troškov vsprejemali se bodo zvečer pri blagajni hvaležno radovoljni doneski. Na koncert vabi najljubše vse člane „Glasbene Matice“ in družih narodnih društev odbor.

— (Naš rojak g. dr. Šavs) imenovan je c. in kr. nadzdravnikom in premeščen v Galicijo, v Krakovo.

— (Naš koroški rojak) bivši „Triglavan“ gosp. dr. Josip Treiber imenovan je c. in kr. nadzornikom in premeščen iz Gradca v Dubrovnik. V Gradcu bivajoči Slovani, osobito Slovenci — „Triglavan“ bodo ljubega prijatelja in vrlega narodnjaka „iz tužnega Korotana“ jako teško pogrešali. Da mu cvete sreča na bratskem jugu! — Doktorjem prava promoviran je bil 18. t. m. na Graškem vseučilišču g. F. Rosina, starosta Dolenjskega „Sokola“. — Doktor vsega zdravilstva promoviran je bil dne 18. t. m. na Graškem vseučilišču g. Nikola Žyborski, rodom iz Oseka, slovenskim velikošolcem drag prijatelj in vrl zastopnik hrvatsko-slovenskega pobratimstva.

— (Šolski koncert „Glasbene Matice“.) Opozarjamo še jedenkrat naše občinstvo na zanimivi vspered tega koncerta, ki ga priobčujemo na drugem mestu. Nadejamo se, da se bode občinstvo odzvalo prav mnogobrojno, ter z radovoljnimi doneski pripomoglo, da „Glasbena Matica“ pokrije stroške, katere ji prizadeva priveditev tega zares lepega koncerta.

— (Slovensko gledališče). Včeranja predstava bila je le srednje dobro obiskana, kar je povsem naravno. Da ni dram. društvo izgubilo poslednji čas že nekaj za predstave ugodnih dni, rekli bi, da je bilo umesteno opustiti tudi včeranje predstavo in preložiti jo, ker je bilo pričakovati, da ne bode mogla biti dobro obiskana, kakor bi bila sicer v normalnih razmerah. O igri sami ne bomo izgubljali mnogo besed. Bichpfeiferica in njena sentimentalno idealistična dramatiška muza, ki je navduševala nas, ko smo bili še mladiči, kaže se nam danes v vsej svoji pomankljivosti. Naša doba se ne ogreva več za proizvode one dobe, ki jo Nemci sami imenujejo „Schmachtfetzen-periode“, kazalo bi torej, da nam tudi dram. društvo le na redko podaja take zastarele proizvode, če že mora biti. Igralo se je povsem prav izborno in je občinstvo opetovano prav živahno izraževalo svoje odobravanje izborni igri naših igralnih moči. V prvi vrsti je imenovati g. Borštnikove-Zvonarjeve in g. Danila. Prva bila je v raznih situacijah svoje težavne, od pisateljice nekako zmedeno risane vloge prav izborna kakor vselej. G. Danilo podal je v „Sokol-Tonetu“ prav dobro uspelo podobo ponosnega Bohinjca, in se je varoval, kolikor mogoče pretiranega sentimentalizma, kar mu baš v tej igri štejejo še bolj v zaslugo. Želeli bi vedno, da bi vsi moški igralci bili tako gotovi svojih ulog, kakor je bil on včeraj, ker le potem da se igrati dobro in gladko. G. Nigrinova je prav dobro pogodila svojo ulogo in bila jako simpatična. G. Verovšek ugajal nam je v ulogi trdega gorenjskega kmeta in mu moramo priznati, da prav lepo napreduje in se kaže nedepolen naslednik Koceljev v tacih ulogah. Posebno imenovane je občinstvo večkrat odlikovalo z živahnim odobravanjem. Gg. Borštnik, Perdan, Sršen in Lovšin izvršili so svoje vloge v popolno zadovoljnost. Prav dobri v maski in v igri starejih dveh ženskih ulog bili sta g. Danilova in g. Slavčeva, kar je treba priznati posebno, ker baš v tej stroki je treba velike požrtvovalnosti od mladih naših igralk. Manjše vloge v ensemblih bile so vse dobre in smemo predstavo glede izvrševanja igre prištevati mej bolje uspele letošnje sezone, navzlic gori navedeni naši misli o igri sami. —i.

— (Prememba v posesti.) Jevčevo hišo na Žabjaku kupil je g. Štefan Klun za 3550 gld.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda) v Novem mestu ima svoj občni letni zbor 23. t. m. zvečer v poslopji „Narodnega doma“.

— (Požarno brambo) ustanovili so v Gradcu poleg Podzemlja na Dolenjskem. Načelnik ji je g. M. Macete; tajnik župan g. J. Stipančič, blagajnik g. J. Murn. Članov šteje okolu 40.

— (Nezgoda.) Včerajšnji gorenjski vlak vrgel je pri Otočah 5letnega otroka s tiru, da je pal v vodo. Vlak so takoj ustavili, a otrok bil je že mrtev.

— (Društvo za olepšavanje trga in okolice) osnovalo se je v Cerknici. V prvi vrsti bode društvo skrbelo za nasajevanje drevoredov. Pričelo bode svojo delavnost s tem, da bode dalo nasaditi lipov drevored na stari cesti iz Rakeka v Cerknico.

— (Nesreča) Pretekli teden dogodila se je v Idriji v tamošnji erarični žagi za deske nesreča. Dvanajstletni dečko Janez Brumen prišel je nabirati žaganje. Mej tem, da mu je nek delavec polnil košarico, prišel je dečko preblizo cirkularni pili, ki ga je tako hudo poškodovala, da je četrte ure pozneje umrl vsled težkih ran.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zader 19. marca. V mestni skupini Splet-Dubrovnik-Kotor dobil dosednji hrvatski poslanec Borčić 793, italijansko-srbski kompromisni kandidat Matijevič 764 glasov. Današnji volitvi v trgovskih zbornicah bili sta za izid odločilni.

Rim 19. marca. Pogrebni spreved Napoleona bil slovesen. Ceste prepolne. V stolni cerkvi bilo blagoslovljenje upričo princev in dostojanstvenikov. Potem krenil spreved proti kolodvoru.

Hamburg 19. marca. „Hamburgischer Correspondent“ zanikava vest, da bi se ruskih interesov zastop v Bolgarski v kratkem namestu Nemčije izročil Francoski.

Carigrad 19. marca. Zia-bej, doslej v Rimu, imenovan veleposlanikom.

Buenos Ayres 19. marca. General Mitre se je povrnil in bil odneshljeno vsprejet.

Mitre formalno proglašen kandidatom za predsedstvo. Stranki Rocca in Mitre sta se poravnali.

Dunaj 20. marca. Cesar podelil ravnateljstvu učiteljskega Ljubljanskega, Hrovatu, naslov šolskega nadzornika

Berolin 20. marca. „National-Zeitung“ objavlja kot avtentično, da je tast Böttcherjev pred šestimi leti prišel v finančno zadrego. Böttcher, dasi neprizadet, ponudil je takrat svojo ostavko, katero pa je cesar odklonil. Cesar poravnal je vso zadevo iz svojega in ni bil Welfski zaklad pri tem nič prizadet. Sedanja cesar, katerega so o tem obvestili, zagotovil je Böttcherja svojega polnega zaupanja.

Razne vesti.

* (Zdravljenje s Kochovo mezgo) se je v Dunajski bolnici in na kliniki popolnoma opustilo, ker se je pokazalo, da je brezuspešno. Prvi je bil prof. Weinlechner, za njim so profesorji Redtenbacher, Scholz, Drasche in Schrötter opustili to zdravljenje. Zadnji bode izročil najvišjemu zdravstvenemu svetu jako neugodno poročilo. Na njegovi kliniki poskuša se že kacic 14 dni Liebreichov kantaridin, dozdaj brez vidnega uspeha.

* (Schliemannov spomenik). Pod pokroviteljstvom meklenburško-šverinskega velikega vojvode sestavlja se je odbor, kateri bode zbiral potrebne novce, da se postavi Schliemannu spomenik in sicer v rojstnem njegovem mestu v Neubuchau.

* (Hitra smrt). Neki madarski dečko prišel je na vojaški nabor v Lipto-Szent-Mikloš ter ondu pijančeval po krčmah. Stavljal je z nekimi cigani, da izpije liter žganja na jeden dušek; izpil ga je res, a zgrudil se je na mestu — mrtev.

* (Parobrod se je utopil). Angleški parobrod „Bay of Panama“, na katerem je bilo 163 potnikov, 30 mornarjev in kapitanova rodbina, žena in 3 otroci, razbil se je blizu Hastingsa, na voznji v Hamburg. Voda plusnila je s tako silo v razpoklino, da se je parobrod potopil v 5 minutah, in ni bilo moč spustiti rešilnih čolnov. Vsi popotniki in pomorščaki, kakor tudi kapitan in njegova rodbina so poginili v valovih.

Piccoli-jeva esenca za želodec

je želodec krepčujoče, razmehčujoče, zlato žilo (hemoroide) in gliste odpravlja juče zdravilno sredstvo. Steklenica 10 kr. 2 (80-12)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

18. marca.

Pri **Maličih**: Egli, Felden, Heller, Meyer, Almoslino, Schacherl, Scheger, Feldman z Dunaja. — Janka, Leskovic, Kump iz Kočevja. — Spilman iz Rudolfovega. — Braner iz Varazdina. — Weuman iz Pečuha. — Plantan iz Radovljice. — Langhof pl. Reichwald s soprogo iz Gradca. — Cora iz Trsta. — Beer iz Wsetina. — Čerych s soprogo iz Mitrovice.

Pri **Stonu**: Sturzeis, Singer, Galic, Gottlieb, Sinek, Grünwald, Löb, Mattern, Fuchs, Böhler z Dunaja. — Agtar, Grüner iz Gradca. — Jenč iz Pulja. — Vogler iz Istrije. — Wakony iz Litije. — Wolrab iz Prage. — Vido iz Trsta. — Altman iz Budimpešte. — Geiger s soprogo iz Krškega. — Simonich z Reke.

Umrli so v Ljubljani:

18. marca: Jakob Cotman, krojač, 21 let, Ulice na Grad št. 12, za jetiko. — Gašper Bizjak, mestni ubog, 77 let, Karlovska cesta št. 7, za gangraenom.

19. marca: Viktor Oražem, pleskarjev sin, 3 1/2 leta, sv. Petra cesta št. 35, za božastjo. — Alojzija Barl, šivilja, 41 let, Florijanske ulice št. 32, za jetiko.

20. marca: Katarina Ljubič, delavka, 19 let, Hradcekega vas št. 20, za jetiko.

V deželni bolnici:

17. marca: France Lapajne, gostavec sin, 17 let, za jetiko.

18. marca: France Gostinčar, čevljar, 48 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. marca	7. jutraj.	733.7 mm.	6.0° C	sl. jzh.	obl.	0.50 mm.
	2. popol.	732.5 mm.	12.0° C	sl. jzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	732.5 mm.	8.4° C	sl. jzh.	obl.	dežja.
19. marca	7. jutraj.	727.4 mm.	8.7° C	sl. jzh.	obl.	0.30 mm.
	2. popol.	725.7 mm.	13.0° C	sl. jzh.	jasno	dežja.
	9. zvečer	726.5 mm.	7.6° C	sl. jzh.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 8.8° in 9.8°, za 5.3° in 6.2° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Loterijske srečke 12. marca.

V Brnu: 61, 78, 32, 39, 9.

Dunajska borza

dné 20. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.60	92.65
Srebrna renta	92.45	92.65
Zlata renta	111.35	111.25
5% marčna renta	102	101.95
Akcije narodne banke	988	986
Kreditne akcije	311	310.50
London	115.40	115.55
Srebro	—	—
Napol.	9.1	9.16 1/2
C. kr. cekini	5.44	5.44
Nemške marke	56.65	56.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	105	50
Ogerska papirna renta 5%	101	15
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	40
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	167
Tramway-društ. velji. 170 gld. a. v.	—	—

Št. 351.

Razglas.

Za zagotovljenje drv za c. in kr. čete in zavode postaje Celovec s Št. Petrom vred za čas od 1. dne septembra 1891 do konca avgusta 1892

bode pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magazinu v Celovci

dne 3. aprila 1891, dopoldne ob 10. uri

javna obravnava s pismenimi ponudbami, izključivši brzojavne ponudbe.

1. Približna potreščina je mesečno, in sicer:

po letu 100 m³ mehkih ali 66 m³ trdih } drv.
„ zimi 400 m³ „ „ 266 m³ „ }

Torej je treba na leto 3000 m³ mehkih ali 2000 m³ trdih drv.

2. Drva imajo se zakupnim potom loco Celovec oddajati c. in kr. četam in zavodom in se bode erarično drvišče v magacijskem etablissementu za 18 gld. letne najemščine za dobo zakupa v porabo prepustilo onemu, ki dobi zakup.

3. Ponudbe, ki morajo imeti kolek za 50 kr., napravljene po formularji, ki je razporejen pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magazinu v Celovci, zapečatene in s 50stotno varščino, katero mora oni, ki dobi zalaganje, pozneje povišati na 10 odstotno kavcijo, oddati se morajo vsaj do **10. ure dopoldne** gori omenjenega dne obravnavni komisiji. Na pozneje ali brzojavnim potom došle ponudbe in na ponudbe, ki neso napravljene po razglašnih pogojih, se ne bode oziralo. Ko bi se v kaki ponudbi nastavek cene v številkah ne ujemal z onim v pismenih, se bode nastavek v pismenih zmatral za pravi.

4. Podjetniki, ki c. in kr. vojaškemu preskrbovalnemu magazinu v Celovci neso osebno znani, morajo preskrbeti spričevalo trgovske in obrtne zbornice, oziroma taki obrtovalci, ki niso znani, morajo spričevalo pristojnega političnega oblastva prve instance o njih solidnosti in zalagalni zmožnosti v obsegu ponujane podjetja. To spričevalo pa mora biti najnovejšega datuma in doiti na prošnjo stranke potom imenovane trgovske zbornice (političnega oblastva) vsaj na dan pred obravnavo pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magazinu v Celovci. Posledice kake morebitne zamude vsekako zadevajo le stranko.

5. Občine so ulaganja varščine in kavcije vsekako oproščene in se ravno tako kakor kmetijska društva opozarjajo na to zalaganje drv. Te imajo proti drugim podjetnikom pri enakih ponudbah prednost.

6. Ponudbe, ki obsegajo krajšo zavezanost, nego 14 dnij, se zavrnejo.

7. Zastran prepeljavanja drv v konkurenčni kraj Št. Peter se po članu XVII. zvezka pogojev imajo staviti posebne ponudbe, ker se bode sicer zmatralo, da je prevažanje že obseženo v zahtevanih cenah. Pri enakih ponudbah za prepljavo ima oni, ki je dobil zalaganje, prednost.

8. Drva se oddajajo četam začetkom in v sredi vsacega meseca.

9. Ponudniki odrekó se glede izjave vojne uprave o vsprejetji ponudb spolnemu v §. 862 obč. drž. zak. in v članih 318 in 319 avstrijskega trg. zak. določenih obrokov gledé vsprejetja obljub in ponudb.

10. Natančnejši pogoji in ponudbeni uzorci se lahko pregledajo slednji dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magazinu v Celovci, kjer je za to obravnavo v dveh enakih listinah napravljeni zvezek pogojev ddo. v Celovci dne 16. marca 1891 in od katerega se dobé tiskani izvodi proti plačilu štirih (4) krajcarjev za tiskano pòlo, oziroma pošljejo tudi po pošti.

11. V ponudbi se ima izrecno izjaviti, da se ponudnik podvrže pogojem poprej navedenega zvezka pogojev.

12. Za zgoraj navedeno množino drv se vsprejemajo tudi ponudbe na dopošiljatev v oskrbovalni magazin v Celovci. Dotične kolekovane prodajne ponudbe se morajo opirati na zvezek pogojev za pogodbeni kup, ki se tudi v tukajšnjem uradu lahko slednji dan ogleda v zgoraj omenjenih uradnih urah in katerega posamični izvodi dobé se proti plačilu 16 kr.

13. Dobavni obroki so pridržani sporazumljenju pogajajočih se strank pri sklepanji pogodbe; vender se morata vsaj dve tretjini vse lesne potreščine vsaj do konca januarja 1892. leta doposlati.

14. Tudi se morejo staviti ponudbe na prodajo delov razpisane cele množine drv (delne ponudbe) in sicer do najmanj 10 m³. Vojaška uprava si pridržuje, da vsprejme po svojem preudarku od ponudnika vso ponujano količino ali pa le del ali pa ponudbo popolnoma odbije.

15. Skladanje došlih drv (brez navzkrižja) na eraričnem drvišču ima zalagatelj sam preskrbeti in v ta namen tudi sam poskrbeti za potrebne drogeve.

Od upravne komisije c. in kr. vojaškega preskrbovalnega magazina.

V Celovci, dne 16. marca 1891.

ALOJZIJ LENČEK

(preje J. SCHLAFFER)

v Ljubljani, na Šent Jakobskem trgu

priporoča po najnižji ceni

velikansko peso, večno (Luzerner)
in domačo deteljo, mnogovrstna ter
zanesljivo kaljiva semena za vrte
in travnike. (231)

Dober ključar na stroje

ki je preskušen kurjač, vsprejme se takoj.

Pojasnila se dajejo v pisarni tovarne za barvarski les, Frana Josipa cesta št. 5, pri tleh. (227—1)

(221)